

ПІСНЯ ПРО РУШНИК

*Рідна мати
моя, ти ночей
не доспала,*

*Ти водила
мене у поля
край села,*

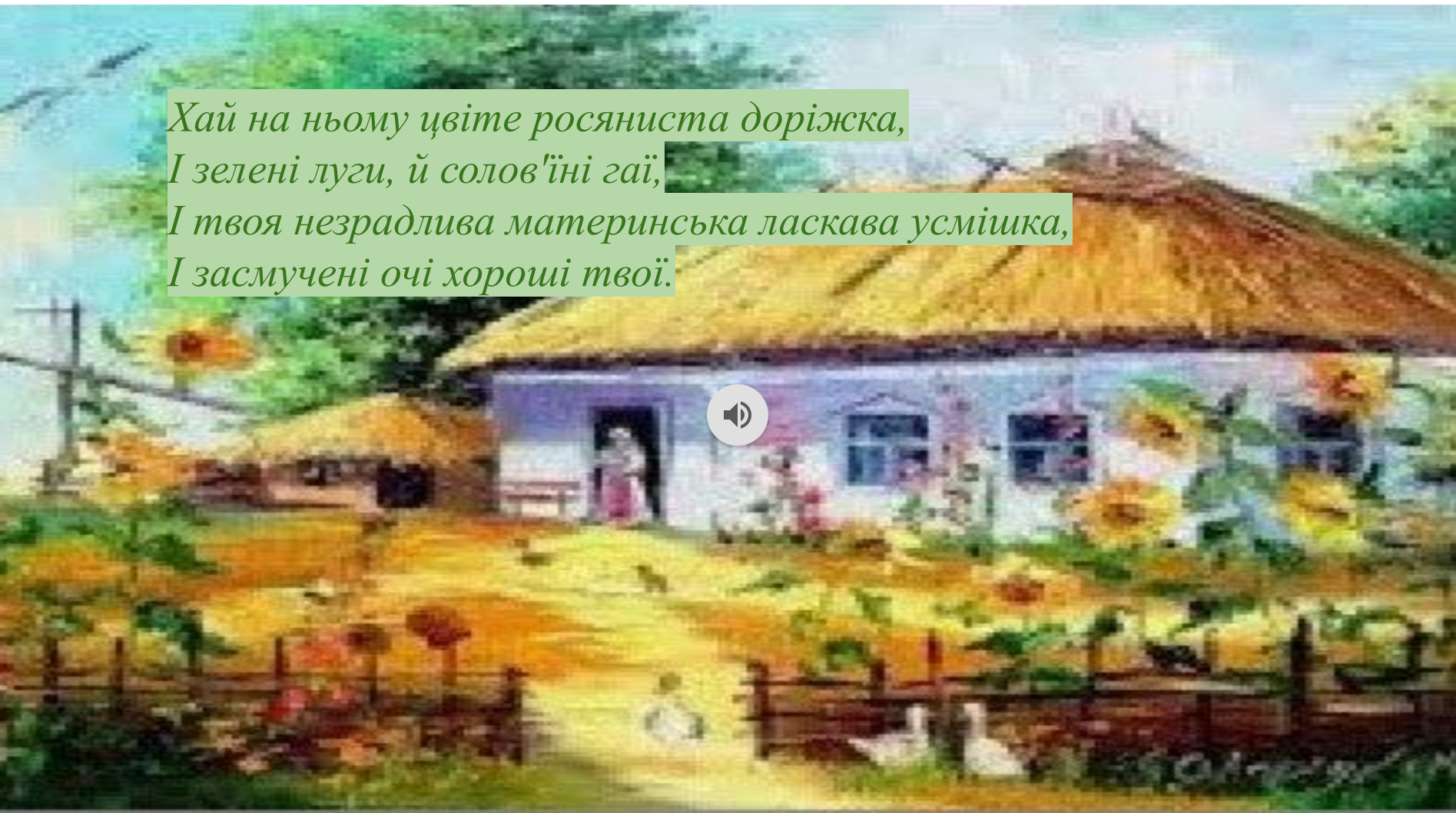
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,

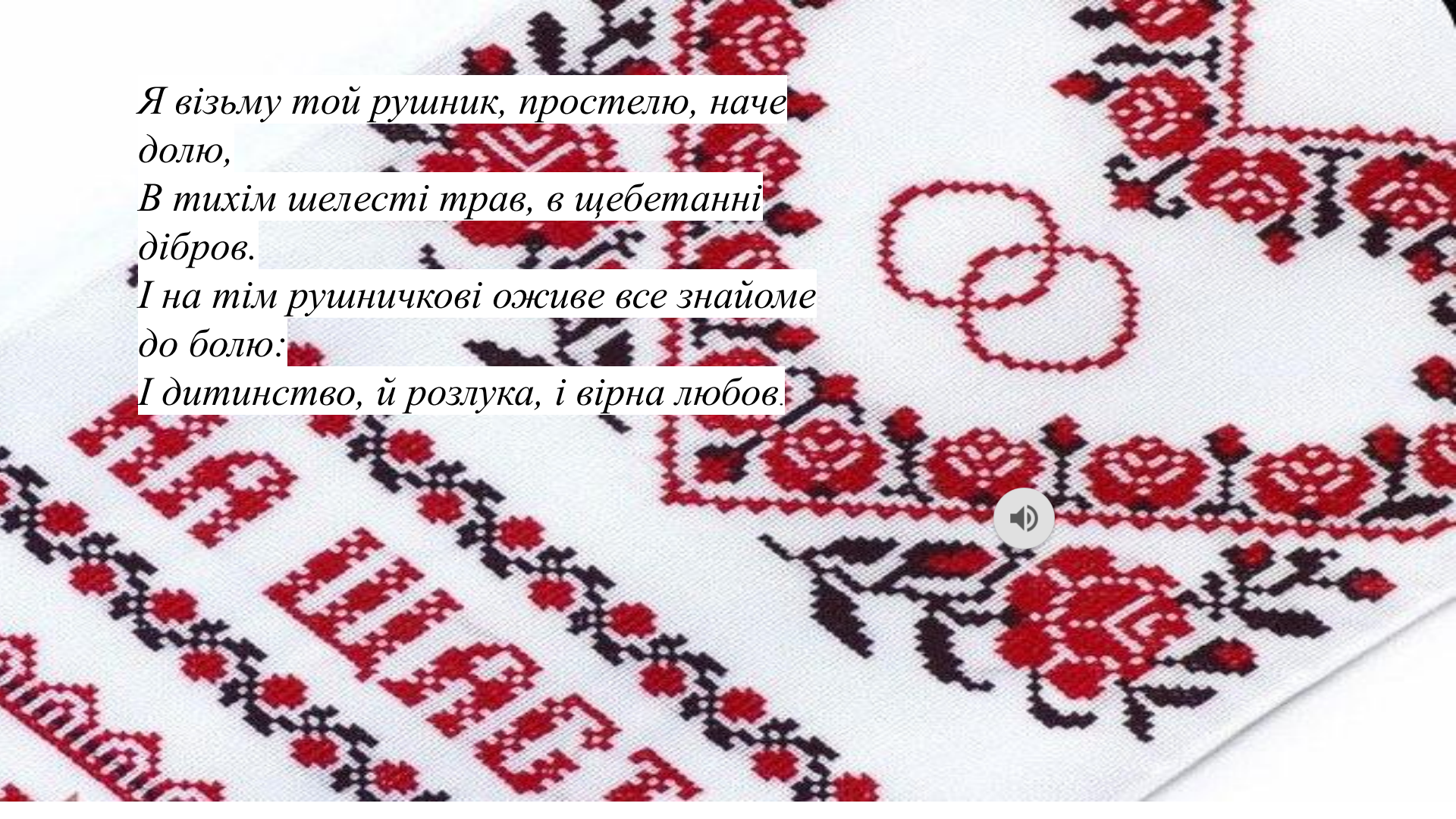

І рушник вишиваний на щастя дала.

*Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.*

*Я візьму той рушник, простелю, наче
долю,*

*В тихім шелесті трав, в щебетанні
дібров.*

*І на тім рушничкові оживе все знайоме
до болю:*

І дитинство, й розлука, і вірна любов.

